

هیئت داوران نشریه این دوره

دکتر لطف اللهی، محمدنادر (دانشگاه سمنان)	دکتر حقیقی، محمد (دانشگاه صنعتی سهند)
دکتر مرادی، صادق (دانشگاه اراک)	دکتر خدیوپارسی، پریسا (دانشگاه تهران)
دکتر مقدس، جعفرصادق (دانشگاه صنعتی سهند)	دکتر سلمان تبریزی، نوشین (پژوهشگاه مواد و انرژی)
دکتر موسوی، محمود (دانشگاه فردوسی)	دکتر شریعت پناه، حمیرا (پژوهشگاه صنعت نفت)
دکتر مهدویان احدی، محمد (موسسه پژوهشی علوم و فناوری رنگ)	دکتر صرافی، امیر (دانشگاه شهید باهنر کرمان)
دکتر نجفی، محمد (پژوهشگاه صنعت نفت)	دکتر عالمزاده، ایران (دانشگاه صنعتی شریف)
دکتر یوزباشی، امیرعلی (پژوهشگاه مواد و انرژی)	دکتر عبادی، امان‌اله (دانشگاه صنعتی سهند)
	دکتر فرخانی، داریوش (پژوهشگاه صنعت نفت)
	دکتر قوی پنجه، فریده (پژوهشگاه مواد و انرژی)

کیفیت در تقابل با کمیت

مدرک دکتری و فرهنگ خانواده در تقابل با واقعیت‌های جامعه از جمله مواردی هستند که نیاز به توجه دارند. آنچه که مسلم است در گسترش دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی جوانب متعددی در نظر گرفته شده است که تمامی آنها لازم به توجه بوده است. اما ارزش وزنی هریک از پارامترهای مورد قبول از جمله تعداد دانشجو، نوع رشته، امکانات، تجربه، حضور بخش غیر دولتی، نیاز بازار، توان علمی و جوانی نیرو نیاز به باز تعریف دارد. برنامه ششم توسعه علمی در افق ۱۴۰۰ در شرف ابلاغ است، افق‌های دورتری را تعریف نماییم. کیفیت دانش‌آموخته و عکس‌العمل بخش خصوصی و رقابت در بازار جهانی از جمله عواملی هستند که باید در آن مذاقه شود. در این راستا انجمن‌های علمی می‌توانند در رتبه‌بندی دانشگاه نقش ایفا نموده تا توازنی بین کیفیت و کمیت ایجاد شود.

رهبر رحیمی

عضو هیئت علمی دانشگاه سیستان و بلوچستان

انقلاب فرهنگی نظام آموزش عالی را متحول نمود و جایگاه و رتبه علمی کشور را با توجه به رهنمودهای مقام عظمای ولایت به جایگاه کنون رساند. اکنون در سطح رقابت علمی در تمامی زمینه‌ها از جمله نانو فناوری، پزشکی، هسته‌ای و هوا فضا در ردیف برترین‌های کشورهای تولیدکننده علم جهانی قرار گرفته‌ایم. اما تداوم این دستاوردها از منظر کمیت‌گرایی غیرمتوازن، ممکن است دچار فتور گردد.

کمیت‌گرایی بدنه آموزش عالی را سنگین، بار مالی سرسام‌آوری را بر جامعه تحمیل و بازده علمی را کاهش و هدف غایی توسعه دانشگاه‌ها که همانا توسعه سوادآموزی و تولید دانش و ارتقاء فرهنگ جامعه است را مبدل به توسعه مدرک‌گرایی می‌کند. دانشگاه‌هایی که علم را بر مدرک ترجیح می‌دهند، آن چنان تغییر ماهیت می‌دهند که افتخار آنها تنها به تعداد دانشجو است. در جای‌جای کشور، دور و نزدیک، دانشگاه‌ها مجوز تأسیس می‌گیرند و برای کسب درآمد برای داشتن حداقل امکانات از روش‌های گزینش دانشجو و نه از طریق فروش دانش و فناوری به تربیت محقق با ارایه مدارک تحصیلات تکمیلی بالا ادامه می‌دهند.

شمارگان کتاب‌های آمادگی کنکور در تقابل با شمارگان کتاب‌های علمی-پژوهشی، تعداد دانشجویان تکمیلی و در تقابل با نسبت تعداد استاد به تعداد دانشجو، قانون حذف کنکور در تقابل با گسترش آموزش عالی، افزایش پذیرش دانشجو در تقابل با رکود نسبی اشتغال مولد، رشد بطنی واحدهای تحقیق و توسعه در تقابل با تعداد دارندگان